

КНИЖКА ПЕТА

1923—1924

ГОДИНА ДЕВЕТА

ЗИМНА БУРЯ.

Изви се буря, заплака
Навънка въ тъмни простори,
На бедна хижа потрака,
Потрака, бързо отвори.

Навѣя снѣжни парцали,
Угаси малка свѣщица,
Разбуди сладко заспали
Въ майчини скути дечица.

Засмѣ се после, закиска,
Че страхъ и студъ имъ донесе,
Захапа прѣсти, изписка
И пакъ се вѣнка понесе...

Н. М. оневъ.

